

Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke a Kincsem Rádióban

- A magyarországi falvak, községek iskoláit védi, óvja, most, 2008-ban, amikor zűrzavar uralkodik minden területen.

- Egyrészt Klebelsberg mondata örök érvényű: az iskola akkor van jó helyen, ha a gyerek gyalog is el tud menni oda. Ezt kellene a törvénynek teljesítenie, ez lenne a kötelessége a magyar parlamentnek és minden önkormányzatnak, hogy megvédje az iskoláját, megtartsa, és tudomásul kell venni, hogy ha nem lakjuk be az országot, majd belakják mások, hiszen iskola, templom nélkül, a település előbb-utóbb szociális otthonná változik, és a végén pedig temető marad addig, míg ki nem szántják. Ezt Ausztria megélte, Franciaország megéli, rá kell jönni, hogy a legkisebb településen is meg kell tölteni az iskolát, mert akkor lesz gazdája a területnek és olyan gazdája, amelyiknek van jövője, gyökere, gyökér nélkül csak szamárkóro, ami ott van. Ezt is nagyon egyszerűnek tartom. Aztán bonyolulttá teszik, mert hátsó szándékok, egyéni érdekek, nemzetközi és gazdasági érdekek ütközőpontjában erősen kiszolgáltatott helyzetben van egy önkormányzat, hogyha a kormányzat nem teszi azt, ami egy nemzeti kormányzat kötelessége, megvédeni az országot, megvédeni a nemzetet, ebben a nagy világméretű küzdelemben, amit úgy is lehet értelmezni, hogy a negyedik világháború. Hiszen kettőt iszonyú körülmények között éltünk meg, aztán volt egy harmadik, a hidegháború és az uniós csatlakozással egy negyedik háború kezdődött, amelyik hidegháború, gazdasági háború fegyver nélkül, robbanások nélkül. Európában, a világban iszonyatos ellentétek feszülnek. Ebben a helyzetben csak egy olyan kormányzat, amelyik valóban nemzeti érdeket tűz ki, képes megtartani egy nemzetet, illetve megtartani az iskoláját az adott településnek.

- Miféle nemzetközi érdek fűződik ahhoz, hogy szétverjék az iskolákat?

- Két út van. Vagy egy Európai Egyesült Államok lesz, amelyiknek közös a hadserege, közös mindene, vagy pedig Nemzetállamok Európája. Én az utóbbi mellett vagyok, hiszen így marad meg a nemzet hagyománya, történelme, így nem olvasztótégely lesz, ahol mindenki a saját érdekét próbálja képviselni. Tudomásul kell venni, hogy minden ember karlendítési joga a másik ember orráig tart, tiszteletben kell tartani a többi nemzet jelenvalóságát, az illeszkedési pontokat meg kell találni - ez a politika művészete -, az emberek általában a falvakban megtalálják. Nincs az esetek többségében a faluban magyar-szlovák vagy magyar-ukrán ellentét, helyben azért szépen élnek. A népi diplomácia csodásan működik ma is. A testvérvárosok. Ezt kell erőátviteli technikával a politikának a maga helyén nemzeti érdeket képviselve megjeleníteni. Itt vannak működési zavarok. Azt érzékelem, hogy a mai kormányzat azt az internacionalista hagyományt követi, a legrosszabb fajtából, amitől próbáltunk szabadulni a 80-as évek második felében. Úgy tűnik, hogy ettől európai értelemben is nehéz volt megszabadulni. Hol van már az az unió, ami a keresztény kultúrára nemhogy támaszkodott, hanem a leve-gője volt, ma pedig az európai alkotmány preambulumból még a keresztény szó is kimaradt. Ez érzékelteti, hogy torzul a világ, és ezzel együtt torzul a mai kormányzat is. Ennek kell ellenállni, ahogy ellenáll egy dán, ahogy kísérletek vannak erre Ausztriában is, Németországban, Franciaországban és Olaszországban. Ugyanezt kell nekünk is tennünk.

- Európa nyomás alatt áll, mert Amerika kifulladásfélben van, az 1929-es méretű válság fenyeget.

- A trianoni bűnt követően - ami Európa szégyene - Horthyék képesek voltak tíz esztendő alatt

valóban egy olyan gazdasági fellendülést, egy olyan szilárd országot megteremteni, amire mi nem voltunk képesek 1990 óta. Pedig a háborús jóvátételtől kezdve az elképesztő hadisarcig a béke iszonyatos következményeivel megterhelten, megcsonkítva, egy súlyos traumából sikerült kitörni és egy független Magyarországot létrehozni. Én nem véletlenül mondom azt, hogy a 20. század olyan államférfija volt Horthy, Klebelsberg pedig olyan kultuszminisztere, akiknek nincsen versenytársa a 20. század történelmében. Most bizony kiszolgáltatott, elbizonytalanított, adósságcsapdában vergődő, leszakadó, ráadásul nagyon rossz idegrendszerrel bíró ország vagyunk, amelyik büntudattal él december 5-e miatt, jogosan. Az ország vagy legalábbis egy része mintegy hipnotizált állapotban él, és nagyon nehéz őket ebből a kábulatból a valóságra ébreszteni, a veszélytudatot belőlük előhívni. Ennyiben különbözik a lezajlott és a most fenyegető válság.

- Abban az időszakban 5000 tanyasi, falusi iskolát, osztálytermet építettek fel Magyarországon. De a pusztaszeri kiállításon bemutatott iskolában még a pianínó is benn volt az osztályteremben.

- És templom is volt a tanyasi iskolákban, elhúzható oltárral, és vasárnap délelőtt szentmisét tartottak.

- Tapasztaltam, hogy ön jó barátságban él a kalocsai érsekkel, Bábel Balázs főtitkarelendő úrral. Nézzük az egyházi iskolák finanszírozási ügyét: gyalázatos csalások árán, de a kormány elvette a pénzt, amit nemzetközi szerződések garantáltak ezeknek az iskoláknak.

- Nem ez volt az egyetlen jellegzetes cselekvése, amely nemzetellenes büntettnak nyilvánítható. Hiszen jogos járandóságot vett el, majd egyházellenes mázzal tálalta a sajtón keresztül is, ami sajnos ennek a kormánynak a technikája. De a Kádár- és Rákosi-korszakban sem volt ez másként. Ez egy bevált bolsevik technika. Éket verni. Megosztani. Önkormányzat és helyi tantestület, vagy megye és a város, kórházvezetés és az önkormányzat között, egyre megy, fontos, hogy felülről lehessen gyakorolni. Sokan belezsibbadnak a küzdelembe és visszavonulnak a közélettől. Pontosan ez történt az egyházi iskolák támogatási ügyében is. A kalocsai érsek, dr. Bábel Balázs nagyon határozottan a püspöki karral nemcsak kiállt, nemcsak a maguk igazát fogalmazták meg, hanem rendkívüli erőfeszítéssel megtartották az iskolák színvonalát. Az alkotmánybírószági döntés után egyértelművé vált, hogy büntettet követtek el. Alkotmányt sértett a kormányzat, ráadásul hátsó szándékok is működtek. Tudja, nemrég a parlamentben egy képviselő azt kérdezte, miért kényszerítenek engem arra, hogy a gyerekem vagy az unokám egyházi középiskolába járjon, mert csak az az egy van a városban. Én is feltehetném a kérdést: miért kényszerítenek arra, hogy a gyerekem vagy az unokám ateista iskolába járjon? Mert ha ez az egyházi iskola, akkor a másik nyilván az ateista. Ez az amerikanizált stílus rongál, ami ellen sok tíz-

ezer pedagógus küzd nap mint nap. És amikor azt mondta nekem az interjú elején, hogy a kisiskolák érdekében teszek, higgye el Győri úr, nagyon sokan tesznek. Nem látni az eredményét, de helyben, a kistélepüléseken nagyon sokan megvívják a küzdelmüket, sokszor az önkormányzattal együtt, de azért, mert tudják, hogy milyen értéke van egy nevelő iskolának. Nekem határozott véleményem, hogy egyetlen megoldás van: csökkenteni kell a közoktatási törvényben a csoportlétszámot, osztálylétszámot. Ebben a világban ezernyi rossz hatás éri a gyermekeket, a tévétől kezdve a rádió át az utcai plakátokon keresztül a felelőtlen szülőktől. Meg kell nézni, milyen játékokat árusítanak. Ezt valahol ellensúlyozni kell, erre valók a kis létszámú osztályok. Ahogyan elfogadjuk azt, hogy csoportbontásban kell tanítani idegen nyelvet, miért nem természetes az, hogy nem lehet nevelni 10-12 gyereknél többet egy pedagógusnak. Felső tagozatban is és még középiskolában sem lenne szabad egy osztályban 10-15 gyereknel

többnek lenni. Ilyen körülmények között lenne elvárható a pedagógustól, hogy kapcsolatban legyen a családdal. Ez lenne a kívánatos, erre jöttek rá Nyugat-Európában. Ekkor sok kisfalu föllélegezne, mert nem kellene produkálni ilyen-olyan technikával osztálylétszámot, hanem 10 gyerek is elég lenne egy osztályban. Ha egy nemzetiségi falu van Magyarországon, 6-7 gyerekek külön osztályt kell indítani. Ugyanez a jog illessen meg minden települést, lehessen osztályt megtartani, így az iskola is megmarad, és ne mondják erre, hogy milyen sokba kerül, jóval nagyobb árat fizetünk azok után a gyerekek után, akik iskolagyárakban, ideges pedagógusok között nőnek fel. Súlyos következménye lesz ennek. Tudja, az a fölháborító, hogy a Gyurcsány-kormány elvette a lehetőséget a művészeti iskoláktól. Tönkreteszik, pedig, ha zenét tanul, mit tanul valójában: összhangzattant, ritmusérzékét, színpadi szereplést. A gyermek egy zenekarban megtanul közösségben dolgozni, és sikerélményt is kap. Ezt elveszik, mert ez nem rentábilis. Azt mondják, költségtakarékosabb megoldásokat kell találni. Ha többet akar a szülő, fizessen érte. Az állami költségvetésből az oktatáskultúrára morzsák jutnak. Ezt én tudatos nemzetgyilkossági kísérletnek nevezem.

- Pedig ön szelíd szavú ember .

- De ez túlmegy minden határon. Az ember felelősséggel mond ki egy-egy minősítést. Ráadásul érezni az előre megfontolt szándékot és a különös kegyetlenséget is.

- Diabolikus jelenségek ezek, de a reménységét mégsem veszítette el?

- Amikor a legnagyobb a sötétség, akkor van a legközelebb a fény. December 21., a téli napforduló, az év legsötétebb napja, ami Sztalin születésnapja. De Für Lajos is december 21-én született, tehát vegyük úgy, hogy ekkor kezdünk kimenni a sötétségből. Én azért vagyok derűlátó, mert minden településen van egy olyan ember, aki nem adja föl, és készül egy jó változatra. Fel kell készülni a rossz változatra is , ezért van ott az autóban az elsősegélydoboz. Mert készülünk, hogy megérkezzünk. Szerintem lesz itt egy radikális kormányváltás és ezzel lesz jövője ennek az országnak, a magyar nemzetnek itt, a Kárpát-medencében.

- Ön elképzelhetőnek tartja az előre hozott választást?

- Nagyon nehéz, sokszor melléfogtam már jóslatokkal. Másrészt meg úgy érzékelem, hogy ez már a Gyurcsány utáni korszak, de mint annak idején Kádár, Gyurcsány sem akarja észrevenni ezt. Mintha minden rendben lenne még, de mindenki tudja, hogy változás lesz, csakhogy ki lesz az utód? Mindenki keresi a kapcsolatokat a környezetemben egy új helyzetre. Ez azt jelenti, hogy vélhetően lesz egy szakértői kormány, amelyikben lehet, hogy Gyurcsány pártelnök marad, de már nem kormányfőként fog búcsúzni. Valószínű, hogy ezt ő is érzékeli és nem is akar egy bukott választás miniszterelnök-jelöltje lenni, hanem inkább arra készülhet - vélem én -, hogy egy Fidesz-nagygyőzelem után 1 év múlva megint előjöjjön. Most gyűjtögetik az anyagokat, hogy mit mondunk, mit nem mondunk és próbálnak szembeállítani bennünket. Nagy küzdelem lesz, az tény. Amitől tartok, hogy nemcsak nagy, hanem csúnya küzdelem lesz, mert ők azt érzik, hogy ha elveszítik a választást, akkor 2-3 ciklusra veszítették el. Nekünk az aknaszedők nyugalomával kell készülnünk, bármikor lesz a választás. Legyen szakmailag, erkölcsileg egy hiteles vezetőréteg, amelyik valóban képes lesz akár több cikluson át is jól kormányozni.